



**IN MEMORIAM HILDE VAN SUMERE  
(15 OKTOBER 1932 – 13 MEI 2013)**

Geachte familie van Hilde,  
Geachte consoroeres en confraters,

Het is in de Klasse van de Kunsten van de Koninklijke Vlaamse Academie van België, waarvan ze sinds 1995 lid was, dat ik Hilde Van Sumere beter heb leren kennen.

Wat meteen opviel in de gesprekken die we samen hadden, was de grote gedrevenheid naar haar werk toe. Zij sprak met enthousiasme en kennis van zaken over plastische kunsten en mee in het bijzonder over beeldhouwkunst. Toch was zij over haar activiteiten als kunstenaar vrij discreet. Eigenlijk creëerde zij in de luwte van het hedendaagse kunstgebeuren, ver weg van enige mediageilheid. Zij ging haar eigen weg. In de traditie van de beeldhouwkunst volbracht ze haar eigen zoektocht. In de loop der jaren puurde ze de vormgeving van haar sculpturen meer en meer uit in omzichtigheid en sensibiliteit. Haar oeuvre, doordacht in zijn monumentaliteit vertaalde zich in een archetypisch gegeven, wars van goedkoop effect. De bekroning van haar werk is misschien wel het beeld Lotus 7, uit grijze graniet, drie meter hoog, dat zijn bestemming kreeg in een groot beeldenpark "Yuzi Paradise" in Guilin in China, en daar ter plaatse werd uitgevoerd. Ze kon er prat opgaan dat haar creaties bijzondere plekken sierden en deel uitmaakten van talrijke belangrijke binnen- en buitenlandse collecties.

Het is niet overdreven te stellen dat het sleutelwoord in haar oeuvre integriteit is. Onze confrater Roger Marijnissen heeft in zijn afscheidsrede hierover bijzondere treffende mooie woorden gezegd. Daar kan ik niets meer aan toevoegen.

Karel Dierickx  
Brussel, 18 september 2013